

[Formanden]

behandling af forslag til lov om udenrigstjenesten. (Lovforslag nr. L 99).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ingerlise Koefoed (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om genoptagelse af forhandlingerne mellem ministeren for kulturelle anliggender og Det kgl. Teaters personale.

(Beslutningsforslag nr. B 89).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler forslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter. (Ændring af gyldighedsperiode).

(Fremsat 8/12 82. Første behandling 12/1 83. Betænkning 9/3 83. Anden behandling 15/3 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 122 stemmer mod 4.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Forlængelse af fristen for sagsanlæg m.m.).

(Fremsat 17/12 82. Første behandling 21/1 83. Betænkning 11/3 83. Anden behandling 15/3 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (Rente-godtgørelse og skattefrihed for visse ydelser fra hjælpe- og understøttelsesfonde).

(Fremsat 26/1 83. Første behandling 4/2 83. Betænkning 2/3 83. Anden behandling 15/3 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 131 stemmer; 4 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om hovedaktionærers m.fl.s formueskat.

Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 4/2 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

En af de ulykker, som vedtagelsen af formuebeskatningsloven har medført, var den indvirkning, som den høje formueskat havde på visse dele af erhvervslivet. Fremskridtspartiets lovforslag går ud på at etablere en ordning, hvorefter det ikke indvirker på aktionærernes indkomstskat, at den del af aktionærens formueskat, som vedrører værdien af aktier, betales af det eller de selskaber, hvori den pågældende er aktionær. Efter de gældende regler vil en sådan udbetaling fra selskabet skulle passere aktionærens indkomst som udbytte eller eventuelt løntillæg – det sidste naturligvis, hvis den pågældende er ansat i selskabet.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at formueskatten er en uhensigtsmæssig beskatningsform, som på en række punkter medfører beskatningsresultater, som må anses for mindre rimelige, hvis man skal sige det mildt. Formueskatten har navnlig uheldige indvirkninger i relation til det, vi taler om, nemlig investeringer i erhvervslivet.

Formueskatten indebærer efter min opfattelse imidlertid mindst lige så mange problemer for den person, der driver selvstændig virksomhed, som for den, der driver virksomhed i selskabsform. Ved overvejelser om eventuelle ændringer af formuebeskatningen må man derfor være sikker på, at man ikke med ændringerne skaber nye, uheldige forskelle i beskatningen af virksomhedsejerne.

Et lovforslag som det foreliggende, der medfører lempelser af beskatningen på et enkelt område, vil efter min opfattelse let kunne medføre nye skævheder og er derfor næppe vejen frem. Lovforslaget medfører i princippet, at dele af udbetalingerne fra et selskab til dets aktionærer, hvad enten det sker i form af løn eller udbytte, gøres skattefri for nogle af aktionærerne, nemlig dem, der skal svare formueskat. En sådan ordning forekommer ikke rimelig i forhold til de øvrige aktionærer i selskabet.

Ordningen synes endvidere at måtte indebære betydelige administrative vanskeligheder, når udbetalingerne fra selskaber skal opdeles i skattepligtige, henholdsvis ikke-skattepligtige dele, alt afhængigt af den enkelte aktionærs forhold.

Jeg må derfor på regeringens vegne meddele, at regeringen ikke kan støtte fremskridtspartiets lovforslag, men vi er parat til at drøfte de reelle problemer, som lovforslaget afdækker.

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte det foreliggende lovforslag om hovedaktionærers formueskat. Jeg er enig med skatteministeren i, at det er en lidt tilfældigt virkende deløsnings på nogle problemer, man her lægger op til. Vi vil derfor afvise dette forslag.

Så vil jeg godt erindre om, at dette folketings ganske mange gange i de senere år har beskæftiget sig med formuebeskatningen og fra 1980 til 1982 gentagne gange har gennemført lempelser, samtidig med at den almindelige udvikling i formuerne, kombineret med at én af lempelserne har været en løbende pristalsregulering af bundgrænsen, har betydet, at formuebeskatningens vægt er blevet stedse mindre i den samlede beskatning.

Ifølge det skøn, vi har fået fra skatteministeriet her i efteråret, vil alene 28.000 personer i 1983 komme til at betale formueskat, og den samlede formuebeskatning vil andrage 635 mill. kr. Det er endda udtryk for en vis overvurdering af formueskattens reelle tyngde, fordi den på grund af skatteloftsreglerne i et vist omfang fortrænger indkomstskat hos nogle skatteydere.

Det er 0,2 pct. af de samlede indtægter til det offentlige, der fremskaffes på denne måde, og de, der betaler formueskat, er for 16.000 personers vedkommende personligt erhvervsdrivende, som jo ikke ville blive berørt af et lovforslag som dette fra fremskridtspartiet, og som i øvrigt i meget væsentlig grad har fået lempelser gennem de gennemførte regler om nedslag for erhvervsaktiver. De 4.000 personer er pensionister, de 2.000 almindelige lønmodtagere, og så er der en gruppe på 6.000 direktører og ledende funktionærer.

Inden for denne gruppe er der nogle, der er hovedaktionærer, og der kan være nogle

[Lykketoft]

af disse, som har visse problemer i forbindelse med formuebeskatningen, som det kan være værd at diskutere.

Det er jo vitterligt, at der altid vil være værdiansættelsesproblemer forbundet med unoterede aktier. Det er vanskeligt at løse skatteteknisk, men der er i indførelsen af børs 3 muligheder for, at de pågældende lettere end tidligere kan gå ud på markedet og få en anden værdiansættelse, hvis de mener, at den, man kommer frem til ad skematisk vej hos skattevæsenet, ikke er realistisk.

Desuden mener jeg, det er betænkeligt at gennemføre en egentlig lempelse på den ene eller den anden måde af hovedaktionærers formuebeskatning. Det er betænkeligt af den grund, at hvis man i øvrigt har fremskaffet en rimelig værdiansættelse af aktierne, er formueskatten et meget fornuftigt supplement til indkomstbeskatningen ikke mindst af aktionærer, fordi det jo er muligt for aktionærer i ly af en lav selskabsskatteprocent og gennem skattelovgivningens mange fradragmuligheder at opbygge en formue med en lav løbende beskatning.

Det eneste, socialdemokratiet mener der kan være grund til at overveje af yderligere ændringer i formuebeskatningen, går ikke i retning af lempelser, men af, om man kan indføre, og om der vil være interesse for at indføre en ordning, hvor der gives henstand med betaling af formueskat, der kan henføres til unoterede aktier og anparter, fordi formuebeskatningen i forhold til en række af disse hovedaktionærer kan være meget kraftigt likviditetsbelastende i enkelte år, hvor indtjeningen måske ikke er så høj i forhold til den formue, der opgøres, også selv om formuen egentlig er vurderet ganske realistisk ud fra sin afkastevne over en længere periode. Men som jeg startede med at sige, vil vi afvise det forslag, der ligger her.

Gammelgaard (KF):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Lykketoft, sagde, at formueskatten er et fornuftigt supplement til andre beskatningsformer. Det er vi uenige i. Vi mener, at formueskatten indebærer en række urimeligheder. En af dem er den, som hr. Glistrup påpeger i sit lovforslag, hvor problemets kerne, som det fremgår af bemærkningerne, er, at formueaktiverne og dermed deres umiddelbare likvidi-

tetsafkast ligger i selskabet, men at formueskatten skal betales af aktionærerne. Når så midlerne, som hr. Glistrup beskriver det, skal overføres fra selskab til aktionær, skal der betales indkomstskat af de penge, for hvilke aktionæren i virkeligheden kun er et gennemgangsled.

Jeg og mit parti er ganske enig med hr. Glistrup i synet på det problem, der her peges på, og vi mener, at der bør findes en løsning. Vi er mindre tilbøjelige til at tilslutte os det forslag til løsning, som hr. Glistrup specielt fremsætter her, fordi det, som skatteministeren var inde på det, kan skabe andre urimeligheder. Men vi vil gerne i det konservative folkeparti se på hr. Glistrups lovforslag i udvalget.

Anders Poulsen (V):

Det fremsatte lovforslag peger meget rigtigt på et hjørne af de mange problemer på formuebeskatningens område. I tilknytning til hr. Lykketofts indlæg kunne der være grund til at sige, at efter december 1979, hvor den daværende socialdemokratiske regering ændrede på formuebeskatningen og på principperne i forbindelse hermed, har vi gang på gang beskæftiget os med disse store problemer her i folketinget.

Hr. Lykketoft anfører ganske rigtigt værdiansættelsesproblemerne, men det rigtige i denne forbindelse ville jo være, at vi kom tilbage til det princip, der gjaldt dengang, nemlig princippet om, at en formues beskatning må hænge nøje sammen med den aktuelle afkastning, altså automatisk nedsættelse af formueskatterne ved et lavt afkast og ved en glidende skala. Jeg tror, vi kan diskutere disse problemer igennem på kryds og tværs endnu mange gange, medmindre vi får denne løsningsmodel koblet ind i lovgivningen på dette område. Der vil fortsat restere en lang række uløste problemer, hvis ikke vi skærer til bunds i dette problemkompleks.

I forbindelse med det fremsatte lovforslag har jeg allerede nævnt, at det kun rører ved et hjørne af disse problemer, og ministeren for skatter og afgifter har, synes jeg, meget rigtigt argumenteret for, at der kunne nævnes mange andre problemer.

Hvis vi sammeligner med selvstændige virksomheder, ved vi også, at der på formuebeskatningsområdet er en lang række virkelig

[Anders Poulsen]

alvorlige problemer, som gør, at opsparingsmulighederne i disse virksomheder forringes, og dermed kan man ikke i de nævnte virksomheder opnå den fornødne grad af selvfinansiering med de skadevirkninger, det giver.

Jeg tror, vi er nødt til at anskue disse problemer under ét, i en større sammenhæng, end dette lovforslag lægger op til. Jeg håber, vi så også får nogle løsningsmuligheder fra regeringens side. I og med at jeg ikke mener, vi skal løse dette stykkevis og delt, kan jeg på venstres vegne sige, at vi ikke kan støtte dette lovforslag.

Hove Sørensen (SF):

Her er virkelig et forslag, som er fremskridtspartiet værdigt. Nu synes de, jeg ved ikke for hvilken gang, at vi må ile de betrængte formueejere til undsætning i en tid med en regering, som gør, hvad den kan for at presse de lavestlønnede hårdt. Forslagsstillerne siger, at hovedaktionærer har negativt afkast af deres aktiepost, når de både betaler indkomstskat og formueskat. Men er sandheden ikke snarere den, at med det asociale skattesystem, vi har, betaler meget få af dem overhovedet indkomstskat, og er formueskatten i virkeligheden ikke en af de få muligheder, vi har for at få dem til at yde noget til de offentlige kasser?

Gennemføres lovforslaget, vil det give et provenutab, som skal dækkes ind hos dem, som betaler skat, og i dag vil det sige dem, som ikke har råd til at spekulere i skattefiduser, eller som af moralske grunde gerne vil bidrage til den offentlige husholdning. Vi kan selvfølgelig ikke støtte lovforslaget.

Emmert Andersen (CD):

CD kan ikke være enig med socialdemokratiet i, at formueskatten er hensigtsmæssig, som den virker i dag. For os er der ingen tvivl om, at formueskatten er en meget uheldig skat, der medfører adskillige uretfærdigheder. I bemærkningerne til lovforslaget er dette særdeles tydeligt vist. Der er således god grund til at se på formueskatten, også på hovedaktionærernes. Imidlertid er jeg enig med skatteministeren i, at dette skal gøres i en helhed og meget gerne snart. Vi vil derfor ikke støtte lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er allerede faldet nogle bemærkelsesværdige udtalelser heroppefra. Jeg kunne f.eks. meget godt lide at få en begrundelse for den socialdemokratiske ordførers udtalelse om, at formueskatten er et fornuftigt supplement til indkomstbeskatningen. Det ville jeg forfærdelig gerne høre. En formueskat, der forhindrer oprettelse af arbejdspladser, er et fornuftigt supplement til indkomstsbeskatningen! Ja, hvis målet er, at vi ikke skal have nogen indkomstbeskatning, ville det selvfølgelig være et fornuftigt supplement.

Ministerens udtalelse var næsten af samme karakter. Ministeren skruede sig meget højt op og sagde, at dette var et udmærket eksempel på den ufornuftige lovgivning. Jeg må gøre ministeren opmærksom på, at nu har regeringen siddet i mere end et halvt år. Ministerens parti har altid talt imod formuebeskatning. Ministeren vidste, da han kom til, at der lå et løfte fra den forrige regering, som havde startet et arbejde med henblik på at gribe ind over for netop hovedaktionærer. For at der ikke skulle være nogen tvivl, spurgte jeg ministeren i november måned, og ministeren svarede den 18. november 1982, at han godt vidste, der var et problem her, men det var jo sådan, at de økonomiske forhold medførte, at man ikke sådan kunne gribe ind i en skat, i formuebeskatningen.

Nu har jeg lagt mærke til, at ministeren nok mener, man på andre punkter kan gribe ind og det med helt andre beløb, end der her kunne blive tale om, så måske ministeren skulle tænke en gang til. I hvert fald må ministeren ikke være i tvivl om, at såfremt han ønsker det, er der et flertal i folketinget for at gribe ind i dette forhold. Det er bare, at ministeren gør det.

Der er ét område, hvor jeg gerne af hensyn til provenuet, indtil vi finder frem til andre måder, vil beholde formuebeskatningen, og det gælder obligationer og pantebreve, men det er nok ikke en stor del af området. Her kan man nok sige, at der med de store kursgevinster, der har været i det sidste halve års tid, er grund til at opræve formueskat. Men når det gælder erhvervsaktiver, er det ødelæggende for oprettelse af arbejdspladser.

Selve det lovforslag, der er til forhandling nu, finder jeg ikke er heldigt formuleret. Man kan ikke klare det på den måde, at man siger: en aktieindehaver, der skal betale formueskat, kan få denne udbetalt af selskabet,

[Bernhard Baunsgaard]

uden at han selv skal betale indkomstskat af det. Hvad så med de aktieejere, der ikke skal betale formueskat?

Jeg vil benytte lejligheden ved behandlingen af dette lovforslag i udvalget til at forsøge at presse ministeren til at holde det løfte, som den tidligere socialdemokratiske minister gav, nemlig at der i denne samling skal fremsættes et forslag om hovedaktionærers formueskat.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg havde egentlig ikke forestillet mig, at hr. Bernhard Baunsgaard i forbindelse med behandlingen af dette fremskridtsforslag ville finde anledning til at rejse en større debat om formueskatten. Men det kan vi da godt, hr. Bernhard Baunsgaard. Så vil jeg spørge: hvad er det for nogle arbejdspladser, formueskatten har fjernet? Kan vi få nogle navne? Kan vi få nogle eksempler?

Jeg var af den opfattelse, at den væsentligste barriere for at skaffe arbejdspladser i Danmark var den almindelige økonomiske udvikling, afsætningsmulighederne og renteomkostningerne, og hvis man netop tager de virksomheder, som er ramt af de senere års høje rente, må man jo sige, at det helt typisk ikke er virksomheder, som samtidig giver anledning til en stor formueskat hos deres ejere.

Så havde jeg desuden den opfattelse, at vi var enige om, hr. Bernhard Baunsgaard, at med de lempelser, vi i fællesskab har lavet i de senere år, især sammenhængende med skatteloftsreglerne, var dette med den høje formueskat ikke noget reelt problem for en række af de mennesker, som hr. Bernhard Baunsgaard er mest bekymret for, nemlig dem, der har en lav løbende indtjening i forhold til deres formue. De betaler jo ikke 2,2 pct. i formueskat, de betaler under 0,9 pct. på grund af nedslagsreglerne.

Hvis man er enig i, at vi har fundet den rigtige form for så vidt angår de personligt erhvervsdrivende ved at gennemføre nedslagsregler, der i praksis er lige så gunstige som dem, man har i Sverige, og som betyder, at nedslagsreglerne i en personligt drevet virksomhed, hvor der er en belåningsgrad på 50, bevirker, at formuen, der er bundet i erhvervsvirksomheden, kun indgår med en

vægt på 40 pct. af sin i øvrigt skattemæssige værdi, og hvis man i øvrigt mener, som hr. Bernhard Baunsgaard gav udtryk for heroppe, at ved obligationer og pantebreve er det egentlig meget rimeligt med en formuebeskatning, hvad er det så for problemer, vi har tilbage, andet end at nogle mennesker, som kan oprette formue i ly af en lav selskabsbeskatning, skal betale formueskat? Det kan give nogle likviditetsproblemer, og derfor kan det være grund til at prøve at løse disse likviditetsproblemer med en henstandsordning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi har selvfølgelig altid den chance, at diskussionen bliver meget lang, når hr. Lykketoft laver om på det, jeg sagde. Jeg har ikke sagt noget om, at der er fjernet og forsvundet nogen arbejdspladser – det skal der såmænd nok være, ellers havde vi vel ikke så mange arbejdsløse – men jeg sagde oprettet. Det er der forskel på.

Så snakker hr. Lykketoft om helt andre ting. Det, jeg gerne ville have frem, var spørgsmålet om, hvorfor det er et fornuftigt supplement til indkomstbeskatningen, når den forhindrer, at der skabes ny indkomst. Det vil jeg gerne have udviklet.

Sagen er jo den, at når man skal betale f.eks. 100.000 kr. i formueskat og man har sine penge anbragt i et aktieselskab, skal man trække 300.000 kr. ud af dette aktieselskab, for først skal der betales ca. 70 pct. af dette beløb i indkomstskat, og 300.000 ville netop kunne have oprettet en ny arbejdsplads i mange virksomheder. Det er ikke engang nok i alle virksomheder, men det ville dog danne baggrund for at oprette den. Det er derfor, det er en ufornuftig skat at lægge på erhvervsaktiver.

Jeg siger ikke engang, at det ville være den fornuftigste måde at beskatte kursgevinsterne på, men det er den eneste, vi har i dag, så derfor vil jeg gerne bevare den, specielt når vi har de store kursgevinster på obligationer og pantebreve.

Må jeg så også føje til, at jeg er lidt bekymret ved, at der ustandselig sammenlignes med Sverige. Hvis jeg ikke husker galt, var man i Sverige kommet op på en indkomstbeskatning på 106 pct., så jeg har nu ikke lyst

[Bernhard Baunsgaard]

til sådan uden videre at overføre svenske forhold hertil.

Formanden:

Jeg minder om, at det er et lovforslag fra fremskridtspartiet, vi har til behandling, og at det er en ret afgrænset del af den samlede formuebeskatning, der er til behandling i dette møde.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Den sidste del af det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, er jeg afskåret fra at kommentere, for det kunne jeg ikke høre, men den første del af det var spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af formuebeskatningen som supplement til en indkomstbeskatning.

Jeg mener, hensigtsmæssigheden består deri, at vi har en indkomstskat, hvis grundlag er overordentlig elastisk, og som det i høj grad er muligt for den enkelte skatteyder i det enkelte år selv at fastlægge, og vi har på kapitalgevinstområdet overordentlig lempelige regler for beskatning. Vi har i fællesskab, hr. Bernhard Baunsgaard, så sent som for et par år siden netop på aktieavancerens område gennemført endog meget lempelige regler, idet de fleste aktionærer efter 3 års besiddelse er helt skattefri for så vidt angår aktieavance, og hovedaktionærer fik jo også betydelige lempelser. Den nuværende regering lægger op til yderligere lempelser, og dem vil vi under visse forudsætninger også medvirke til. Derfor er formueskatten et rimeligt supplement til indkomstbeskatningen.

I øvrigt har vi indbygget – og det synes jeg hr. Bernhard Baunsgaard overser, når han prøver at konstruere et eksempel på formuebeskatningens virkninger – nogle skatteloftsregler, der betyder, at der ikke er vanvittig stor forskel på den skat, en person skal betale, som uden at have en stor formue tjener 300.000–400.000 kr. om året, og den skat, han kommer af med, hvis han også har en stor formue. Skatteloftsreglerne forhindrer, at det bliver en stor forskel.

Derfor er en meget stor del af de problemer, vi diskuterer her, skinproblemer, og den eneste grund til, at vi diskuterer dem så meget, er, at de, der har de store formuer, er et meget højtalende og et meget magtfuldt mindretal. Det kan jeg godt forstå at de nu-

værende regeringspartier og fremskridtspartiet falder for, men jeg står lidt uforstående over for, at det radikale venstre også altid falder for det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når hr. Lykketoft og hans parti, socialdemokraterne, har gennemført alle disse ændringer til gavn for de mennesker, vi taler om, har det altså været mod bedre vidende, kan jeg forstå. Det styrker jo ikke tilliden til deres afstemninger herinde.

Hr. Lykketoft sagde, at formueskatten er et supplement. Så langt er det rigtigt, men der var ikke nogen begrundelse for, at det skulle være et fornuftigt supplement. Det er et fornuftigt supplement, hvis vi havde en regel, der sagde, at når formuen tages ud til forbrug, eller når den går i arv, så beskatter vi den. Men det andet er ikke fornuftigt, det forhindrer oprettelse af arbejdspladser.

Wilhelm (VS):

VS kan ikke støtte dette forslag fra fremskridtspartiet. Vi mener ikke, at det er lige præcis på dette område, der er det helt store behov for at give skattelettelser, for at sige det mildt, i forhold til, hvordan den øvrige del af befolkningen er ramt.

Hvis man vil argumentere som hr. Bernhard Baunsgaard, at en beskatning af denne art forhindrer oprettelse af arbejdspladser, så er det jo en argumentation, der er endeløs. Den kunne bruges til helt at afskaffe selskabsskatten osv., osv., fordi den i øvrigt udokumenterede påstand kan anvendes imod enhver form for beskatning af folk, der ellers hober formuer op.

Jeg vil godt gå lidt nærmere ind på fremskridtspartiets forslag og sige, at jeg synes, at det af et hr. Glistrup-forslag er et usædvanlig dårligt og uigennemtænkt skatteforslag. Her påviser man nogle problemer og nogle sammenstød mellem 2 skatteordninger, og så kommer man med en løsning, som jeg – selv om man accepterer problemstillingen, hvad jeg har sagt at vi ikke gør på samme måde, som hr. Glistrup gør det – synes er en besynderlig konstruktion.

Hr. Lykketoft sagde, at han bestemt ikke havde ventet, at hr. Bernhard Baunsgaard ville gøre det til en generel formuebeskat-

[Wilhelm]

ningsdebat, og det synes jeg var en rørende bemærkning fra hr. Lykketoft. Men nu er det altså sket, og jeg vil da godt sige, selv om det måske rejser nogle hår på socialdemokrater og SFere og andre med den slags fordomme, at jeg egentlig synes, at formuebeskatningen logisk set er en besynderlig konstruktion. Hvis vi havde garanti for, at enhver indkomst blev beskattet som indkomst, hvis enhver formuertilvækst, hvis enhver kapitalgevinst, hvis ethvert formueafkast virkelig blev beskattet som indkomst, så ville jeg egentlig finde, at det var urimeligt, at staten blandede sig i, om folk lagde noget til side, så de skulle beskattes ekstra, fordi de ikke forbrugte det med det samme. Det er egentlig det, der ligger i formueskatten. Arv og sådan noget er et andet problem. Men det er en besynderlig konstruktion, hvis vores indkomstskat ellers var i orden.

Det, fremskridtspartiet her gør, er, at de siger: vi accepterer, at folk skal betale formueskat, men så skal de slippe for indkomstskat. Det er lige præcis det modsatte af en fornuftig løsning på dette problem, så også af den grund synes jeg, at det er et meget uigennemtænkt og meget perifert forslag, der ikke hænger sammen med, hvad der måtte blive en fornuftig samlet skattereform.

Arne Bjerregaard (KrF):

Sjældent har jeg været så enig med hr. Wilhelm som i den sidste udtalelse. Formueskatten er i virkeligheden uhensigtsmæssig, og formueskatten er urimelig, hvis det var sådan, at vores indkomstskat virkede efter hensigten, så at enhver indkomst blev beskattet, for hvis enhver indkomst blev beskattet, så måtte enhver formuertilvækst jo være beskattet i forvejen, og så ville enhver formueskat jo være dobbeltbeskatning.

Men vi må jo nok indrømme, at vores indkomstskat ikke altid virker efter hensigten, sådan at enhver indkomst bliver beskattet med den procent, vi nu mener at indkomsten skal beskattes med. Derfor må vi sige, at så længe vi ikke har gennemført en ordentlig indkomstbeskatning, må en formuebeskatning være rimelig. Men i stedet for at rette på formueskatten, som den er nu, mener vi stadig væk i kristeligt folkeparti, at det vil være mere rimeligt at rette på indkomstskatten, så enhver indkomst bliver beskattet. Det

er stadig sådan, at visse indkomster kan undrages beskætning, med disse mangfoldige regler vi har på dette område.

Vi må sige om det fremsatte forslag, at det kan vi ikke støtte, for vi ønsker ikke delløsninger på dette område. Vi ønsker en helløsning på formuebeskatningsområdet, men hellere – må vi stadig væk sige – på indkomstbeskatningsområdet. Kan vi ikke få det på indkomstbeskatningsområdet, så mener vi, at formuebeskatningen i alt fald ikke skal undergå flere ændringer. Der må blive en generel løsning på formuebeskatningsområdet på den måde, at vi ikke beskatter formuer, som er erhvervsaktive. Det må være rimeligt for fremdriften i dette land, at vi friholder erhvervsaktive formuer for beskætning. Vi kan, det er vi enige med de radikale i, diskutere, om vi skal beskatte formuen, når den tages ud til forbrug, men så længe den er i virksomhed, må det være rimeligt ikke at beskætnen den.

Sådanne løsninger kunne vi tænke os, og derfor kan vi ikke gå ind for disse delløsninger.

Glistrup (FP):

Ikke overraskende kørte SFs ordfører grammofonpladen om, at dette bare er at beskytte spekulantkapitalisterne, der laver skattefiduser. Det er imidlertid ikke nogen rigtig problemstilling i forhold til det foreliggende forslag.

Det, det drejer sig om, er de tusindvis af tilfælde ud over Danmark, hvor en mand er begyndt at drive en erhvervsvirksomhed i aktieselskabs- eller anpartsselskabsform. Tingene er groet frem, og nu står han pludselig med en gevaldig formue uden at have haft tilsvarende forbrugsmuligheder, f.eks. fordi den fabriksejendom, han har, vurderes meget højt i ejendomsskyldværdi, ofte et beløb, som det viser sig fuldstændig umuligt at ejendommen kan indbringe ved salg. Han skal altså betale en vældig skat af disse fiktive værdier, nogle penge, som han ikke har nogen som helst mulighed for at få, og det er den situation, der skal lindres. Hr. Lykketoft kan bestemt ikke have ret i, at det ikke koster arbejdspladser, at man skal trække disse enorme beløb ud af virksomhederne for bare at kunne betale indkomstskatten.

[Glistrup]

Derfor havde hr. Wilhjelm ikke ret i, at vi ikke gik til biddet med denne løsning. Han sagde, at vi lettede indkomstkatten, og det var forkert. Vi letter indkomstkatten af det, som ikke er nogen indkomst, de penge, dette forslag drejer sig om, nemlig det, der udbetales til hovedaktionæren i kraft af, at han skal betale formueskat af en fiktiv formue, som han ikke har nogen som helst forbrugsmulighedsrådhed over. Der siger vi bare, at det modstående beløb er det, der på papiret bogføres som indkomst, men som er penge, manden aldrig ser, fordi de skal videreleveres i samme moment til at betale formueskatten med. Vi siger, at denne indkomst, der ikke er nogen indkomst, ikke skal undergives indkomstbeskatning. Derfor var hr. Wilhjelm's analyse af forslaget aldeles forkert.

De 7 andre, som havde ordet for at kritisere forslaget, gjorde det ud fra andre synspunkter end SF og VS. Det var særlig tydeligt hos skatteministeren, hos hr. Anders Poulsen og hos hr. Arne Bjerregaard. De siger: ja men når vi ikke kan løse alle formueskatteproblemerne under ét, så skal vi skam heller ikke løse dette delproblem. Vi forlanger at få en helhedsløsning på disse spørgsmål. Ja men når man siger »alt eller intet« her, så får man intet, for det er helt oplagt, at der ikke er noget flertal i folketinget for den holdning, f.eks. skatteministeren og hr. Anders Poulsen har til formueskatten. Så skal vi bare halte videre med den ordning, vi har i øjeblikket. Særlig interessant var det at høre hr. Arne Bjerregaard sige, at han ikke vil have delløsninger på formueskatteområdet. Hvis der er nogen, der har medvirket til delløsninger på formueskatteområdet, så er det i allerhøjeste grad hr. Arne Bjerregaards parti ved den stribe af forslag, man har fået igennem i 1980 og i 1981.

Her er et helt specielt problem, der ganske klart koster i hundredvis, i tusindvis af arbejdspladser hvert evig eneste år, fordi de penge, der skulle bruges til at udbygge og udvikle arbejdspladser, skal gå til nogle fuldstændig fjollede bogholderitekniske transaktioner, og dette forslag går klart og tydeligt ud på lige præcis at løse det problem.

Skatteministeren har aldeles uret, når han antyder, at der vil opstå andre skævheder og urimeligheder, hvis man gennemfører dette forslag. Det vil der ikke, for dette forslag går kun på de mennesker, der har det ganske

særlige problem, at vores skattelovgivning er fejlkonstrueret, skruet forkert sammen, at der er nogle, nemlig hovedaktionærerne, der skal betale med penge. Formueskatten er noget, som er nogle andres, nemlig aktieselskabets formue, og derfor må de penge, der skal bruges til at betale formueskat af aktieselskabets formue med, selvfølgelig komme fra aktieselskabet og ikke gå via noget som helst fiddelifut, idet man siger, at der pludselig opstår denne aldeles uvirkelige indkomst for hovedaktionæren. Det er det eneste, vi forsøger at hindre.

Så kommer hr. Bernhard Baunsgaard med den typisk radikale logik, eller mangel på samme, og siger: ja men hvad så med de aktionærer, der ikke betaler formueskat? Ja, de aktionærer, der ikke betaler formueskat, er ikke omfattet af denne problemstilling, og derfor er de lige så lidt dækket af lovforslaget som dem, der er barfodslæger i Mao-Kina, eller andre, der heller ikke har noget med sagen at gøre. Der kan selvfølgelig ikke være nogen som helst urimelighed i, at forslaget er tilpasset dem, der har det problem, det her drejer sig om, og ikke de mennesker, der ikke har det problem.

Hr. Lykketoft havde direkte uret, da han henviste til, at man jo har nedslag for fysiske erhvervsaktiver og andre lempelser. Ja men de gælder jo netop ikke i disse tilfælde. Nedslag for fysiske erhvervsaktiver er noget, man har indført for en anden gruppe, nemlig dem, der er personligt erhvervsdrivende. Derfor vil det lige stik modsat af at medføre skævheder og urimeligheder medføre ligheder og rimeligheder, når man siger, at nu skal også de, der er i den låste situation, som hovedaktionærer er, have det på den måde, at de ikke skal betale indkomstskat af noget, som ikke er indkomst for dem.

Hr. Lykketoft sagde videre, at han ikke havde nogen særlig medlidenhed med dem, der fik opbygget en formue i ly af aktieselskabskonstruktionen. Om den pågældende har fået opbygget en formue eller ej, viser sig den dag, hvor selskabet bliver likvideret, hvor selskabets ejendom bliver solgt, og hvor vi kan sige, om de 14 mill. kr., vurderingsmyndighederne har sat det til, virkelig er en rigtig værdiansættelse, eller, som det i masser af tilfælde går i praksis, om ejendommen måske kun er 800.000 kr. værd eller et eller andet mindre beløb. Hvis der virkelig er de

[Glistrup]

for nødne likvider, er det jo helt andre dele af skattesystemet, der sikrer, at man kommer til at betale skat på de pågældende tidspunkter. Det er likvidationsudbyttebeskatning, aktiesalgsbeskatning, eller hvad der er tale om. Man kan godt nok få udsondret hovedaktionærerne, når man har hr. Lykketofts aktionærbeskatningslov, hvor der er tale om at sælge og afstå aktier eller få et likvidationsudbytte, men tager man det fra skattemyndighederne i denne henseende søde, må man selvfølgelig også tage det sure, at de ikke løbende skal tappe erhvervsvirksomhederne ved at lade dem betale indkomstskat af noget, som ingen indkomst er.

Hr. Lykketofts forskellige trøsteaktioner hjælper ikke meget. Det er bare at sige, at så skal de pågældende gå ud på Børs 3. De kan have hundredvis af grunde til, at de ikke ønsker, at familieforetaget skal ud i børsspekulationer, hverken på Børs 1, 2 eller 3, og det skal man bestemt ikke klandre dem for eller hindre de pågældende i at have deres virksomhed uden at skulle underkaste sig alle de restriktioner og besværligheder og fordyrelser, der er forbundet med at skulle ud på en børs, hvor der langtfra er nogen sikkerhed for, at Børs 3 kommer til at give noget som helst, der kan kaldes objektive og frie værdiansættelser, på grund af markedets begrænsede karakter.

Ej heller hjælper det, når hr. Lykketoft taler om, at man bare skal give henstand. Henstand til hvad? Dette er et problem, der kan fortsætte år efter år, årti efter årti, og hvorfor i alverden skal man så ophobe disse enorme bogførte skattebeløb med rente og rentes rente, som giver usikre henstandsordninger, der bevirker, at virksomheden ikke tør indlade sig på investeringer?

Ej heller er hr. Anders Poulsens råd om, at man skal genindføre godsejrerreglen, noget, som kan gavne i denne forbindelse, for det er netop ikke godsejrerregelsituationen, vi befinder os i her. Der er tale om, at man i en ganske speciel, velafgrænset situation vil beskatte folk af en indkomst, de ikke har.

Jeg må altså totalt afvise skatteministerens påstand om, at der skulle være administrative besværligheder med at opdele udbetalingerne. Det er en ganske enkel regneoperation efter dette forslag at finde frem til, hvad det er for en formueskat, der skal betales af den, der har formuen, nemlig selskabet, og hvad

der er aktionærens øvrige formue, som må komme til beskatning.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må give hr. Glistrup ret i, at jeg siden 1979 har arbejdet ihærdigt for at få ændret formueskattereglerne, for at lempe dem for visse mennesker, hvor de virkede særdeles urimeligt. Men vi har jo siden dette arbejde fået en ny regering, og jeg håber stadig væk, at det vil være muligt i denne regering at få vores målsætning tilgodeset, nemlig at alle formuer, som er erhvervsaktive, ikke beskattes, så længe de er erhvervsaktive formuer. Vi er bange for, at hvis vi begynder på deløsninger, bliver denne målsætning ikke tilgodeset.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Ophævelse af formuenedslag for skovejere).

Af Hove Sørensen (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det forslag, socialistisk folkeparti her har fremsat, går ud på følgende: for det første afskaffelse af det særlige nedslag på 30 pct. i